

2329 1ste Beh. af Lov om Lønn. f. Emb. og Bestillingsm. u. Kirke- og Undervisningsm. 2330

Treogtredeindsstyvende Møde.

Mandagen den 13de Februar Kl. 1¹/₂.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af „Forslag til Lov om Lønninger for adskillige under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet hørende Embeds- og Bestillingsmænd“.

(Den Behandling findes i Tidenden Sp. 2189 ff.)

Der var ikke stillet noget Endringsforslag. Sagen i sin Helhed og Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse sattes under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, sattes Lovforslaget (se Tillæg C.) under Afstemning og

vedtoges enstemmig med 46 Stemmer.

Formanden: Da Lovforslaget er undergaaet Forandringer her i Thinget, vil det nu være at tilbagevende til Folkethingets Formand, for at det paany kan blive forelagt i det andet Thing.

Man gik derpaa til den anden og sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af „Forslag til Lov om en forandret Affattelse af Almindelig borgerlig Straffelovs §§ 95—97.“

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Dets 3die Behandling i Folkethinget i dettes Tidende Sp. 4142—48.)

Sagen sattes under Forhandling.

Carlson: Ved det foreliggende Lov-

13de Februar.

forslags § 2 finder jeg for mit Bedkommende Anledning til at bemærke, at det forekommer mig, at det egentlig er to forskjellige Forbrydelser, som den omhandler, nemlig Bولد og Trusel om Bولد. Det er vel ganske vist, at disse tvende Forbrydelser ere noget i Familie med hinanden, men de ere paa den anden Side dog ogsaa forskellige. Hvor let kan ikke et flygtigt Ord i en ophidsset Stemning fare ud af Munden paa et Menneske, der dog paa ingen Maade i Virkeligheden vilde skride til at udøve Bولد. Følgen af, at de tvende nævnte Forbrydelser her ere blevne slaaede sammen, er ogsaa den, at Straffene for dem ere slaaede sammen, og derved er der blevet et saa overordentlig stort Spillerum i Straffen for dem begge som fra 3 Maaneders simpelt Fængsel til Strafarbejde indtil 6 Aar. Det er jo ikke alene med Hensyn til Tiden, men ogsaa med Hensyn til Straffemaaden, at der her fremtræder en meget stor Forskjel, en Forskjel, som jeg iøvrigt skal erkjende er nødvendig, naar man først vil slaa de to Forbrydelser sammen. Jeg tror, som alt antydet, at Tidsforholdene ville kunne blive saadanne, at det vilde vise sig ikke at være rigtigt, at man havde slaaet de to Forbrydelser sammen, og at man havde overladt til den dømmende Myndighed at bestemme Straffen for dem med den Grundbetragtning for Die, at de paa en Maade være ensartede og kun adskilte ved forskellige Gradationer. Jeg tror virkelig heller ikke, at dette er nødvendigt. Skulde det nogenstunde komme saa vidt, at Rigsdagen stod i en saa ringe Agtelse i det Hele, at man kunde vente, at Andre end gale Folk vilde udføde alvorlige Trusler mod dens Medlemmer, som man kunde frygte for vilde blive udførte, saa tror jeg ogsaa, at Agtelsen for Rigsdagen maatte siges at være sunken saa dybt, at det ikke vilde nytte stort, om man havde rigorose Straffebestemmelser. — Min Hovedindvendning imod Paragrafen, saaledes som den er affattet, er imidlertid den, at jeg ikke kan overbevise mig om, at man medrette kan opstille Bولد og Trusel om